

dragender, Indstillinger og Forslag fra Missionærerne indgaa direkte til Ministeriet, der umiddelbart træffer Afgørelsen. Ligeledes sorterer umiddelbart under Ministeriet hele Missionens Regnskabsvæsen med, hvad dermed staar i Forbindelse, Indkøb og Opsendelse af Kirke- og Skole-rekvisitter efter Missionærenes Rekvisitioner, saasom Vin og Brød til Altergang, Bøger, Papir, Penne, Blæk, Inventariegenstande o. s. v., Udgivelse af grønlandske Bøger, Missionens Bygningsvæsen m. v. Da hele denne Gruppe Sager ifølge disses ejendommelige Beskaffenhed falder udenfor den sædvanlige Ramme for Ministeriets Virksomhed, er Forholdet ordnet saaledes, at det er overdraget en af Ministeriets Personale som særligt Hverv at besørge den umiddelbare Ekspedition af disse Sager mod et derfor paa Finanslovene bevilget Honorar, jfr. det nedenfor til § 29 bemærkede.

Med Hensyn til det i Paragraffens 2det Stykke om det kirkelige Overtilsyn anførte bemærkes, at dette vel stedse har været tillagt Biskoppen over Sjællands Stift, men i Virkeligheden har Biskoppen, som Forholdet hidtil har været, ikke haft meget med Kirkens Virksomhed i Grønland at gøre. Det er imidlertid Meningen fremtidig at søge at gøre Biskoppens Tilsyn mere effektivt, hvad den nuværende Biskop ogsaa har udtalt Ønsket om, og dette vil formentlig let kunne lade sig gennemføre, naar først Tilsynet i Landet selv er samlet paa en enkelt Haand, nemlig Provstens.

Idet man angaaende Oprettelse af et Embede som Provst for Grønland (Paragraffens 3die Stykke) i øvrigt skal henvise til Rigsdagstidende for 1903—04, Tillæg B., Sp. 427—432, skal her tilføjes, at Nyttens af en saadan Foranstaltning selvfølgelig i høj Grad vil bero paa, om Embedet vil kunne besættes med en dertil egnet Mand, og man har derfor i Paragraffens 3die Stykke kun brugt Udtrykket „kan udnævnes“. Efter Lovforslaget kan ikke alene en Missionær, men ogsaa en Seminarieforstander udnævnes til Provst. Dette sidste vil der dog, navnlig naar Seminarierne modtage den nedenfor omhandlede Udvidelse, vanskelig blive Tale om, idet en forsvarlig Ledelse af et Seminarium neppe vil være forenelig med Provstens hyppige og langvarige Fraværelser paa Tilsynsrejser. Imidlertid har man ikke ment paa Forhaand helt at burde afskære Muligheden af, selv blot for en kortere Tid, at kunne beskikke en Seminarieforstander til Provst; særlig vil det

ikke i Øjeblikket være uforsvarligt at indstille Seminarieforstanderen ved Godthaab til Provst, da der ved Godthaab er ansat endnu en ældre Missionær, der vil være fuldt ud i Stand til at lede Seminariet under Provstens Fraværelse. Men i øvrigt vil i Fremtiden vistnok Egedesminde være den Plads, hvor Provsten, af Kommunikations-hensyn, helst skal anbringes.

Til § 2.

Denne Paragraf er ligesom den foregaaende i væsentlig Overensstemmelse med de nugældende Regler.

Lektorstillingen beklædes i Reglen af en forhenværende Missionær i Grønland, der har Præsteembede her i Landet. Den lønnes, jfr. § 29, med et paa Finansloven bevilget Honorar. Ifølge den kgl. Resolution af 27. December 1844 skulde Udnævnelser kun ske paa 6 Aar, vel især fordi man har anset det for ønskeligt, at Lektor, der tillige er Ministeriets Konsulent i grønlandske Kirke- og Skolesager, ikke stod disse for fjernt. I Praksis har denne Bestemmelse hidtil ikke haft nogen Betydning; men man har dog anset det for rigtigt at bibeholde den.

Til II.

Præstegælds og Præsters samt Læreres Tal m. v.

Til § 3.

Grønland er for Tiden, som anført i de indledende Bemærkninger, inddelt i 10 „Missionariater“, nemlig:

Julianehaab søndre Missionariat,
Julianehaab nordre Missionariat,
Frederikshaab,
Godthaab,
Holstensborg,
Egedesminde,
Jakobshavn,
Umanak,
Upernivik,
Angmagssalik (Østgrønland).

Da Benævnelsen „Missionariat“ baade i sig selv synes mindre heldig og navnlig ikke passer, naar Stillingen som Førstepræst er beklædt af en indfødt Grønlænder, foreslaas den fra Færøerne kendte Benævnelse „Præstegæld“ indført i Stedet for. Paa Færøerne betegner „Præstegæld“ et under en enkelt Præst samlet, men af flere „Sogne“ bestaaende større Distrikt, og i denne Henseende ere Forholdene i Grønland ganske tilsvarende, idet de vidt-